

Geplaatst op 16-07-2010 door Robbert Coops
14 x gelezen

NATUURLIJK KAPITAAL ONDER DRUK

In vrijwel alle partijprogramma's speelt ? of misschien wel speelde - ?duurzaamheid? een rol. Maar dat dat allerminst een garantie is voor de inhoud van het nieuwe regeerakkoord bleek wel uit de daarop volgende verkiezingsdebatten en de formatieverkenningen. Die gingen toch vooral over economie. Het verband met biodiversiteit als natuurlijk kapitaal is daarbij niet gemaakt. Een gemiste kans die alsnog door de parse onderhandelaren kan worden verzilverd.

Nederland heeft zich in 1992 verplicht tot het behoud en duurzaam gebruik van biodiversiteit en een eerlijke verdeling van de lusten en lasten. Biodiversiteit, de verscheidenheid van genen, soorten en ecosystemen wordt ernstig bedreigd. Het tempo van het huidige verlies zal bij onveranderd beleid de komende decennia drastisch versnellen. De houdbaarheid van economisch herstel wordt daardoor direct bedreigd.

Om aan de internationale afspraken te voldoen zal een forse omslag in denken en handelen moeten worden gemaakt. Uit onderzoek blijkt dat nieuwe maatregelen die gericht zijn op het tegengaan van de achteruitgang van biodiversiteit ? ons natuurlijk kapitaal - noodzakelijk zijn. Niets doen is geen optie, omdat het duurzaam economisch herstel in de weg staat en miljoenen mensen in hongersnood en armoede drijft. Het stoppen van het dramatische verlies van biodiversiteit vormt daarom, met klimaatverandering, de meest belangrijke, mondiale milieuoopgave van de komende decennia. De ernst van deze situatie en de noodzaak om forse maatregelen te treffen wordt echter nog maar door weinigen gezien. Het ontbreekt aan een helder maatschappelijk en politiek begrip van de waarde en het belang van biodiversiteit. De Coalitie Biodiversiteit ? onder voorzitterschap van de Brabantse milieudeputeerde Onno Hoes (VVD) ? is in het kader van het VN-jaar van de biodiversiteit actief aan de slag om hiervoor draagvlak te ontwikkelen. Sinds begin 2010 hebben zich al zo'n 150 publieke en private partners en initiatieven bij deze coalitie aangesloten. Het duidt er gelukkig op dat het begrip en de belangstelling voor dit onderwerp zijn toegenomen.

Maar er is meer nodig om alle geformuleerde, ambitieuze doelstellingen te bereiken. Zo heeft de door het kabinet ingestelde Taskforce Biodiversiteit en Natuurlijke Hulpbronnen, onder voorzitterschap van ex-minister van VROM, Hans Alders (PvdA), enkele krachtige en optimistische aanbevelingen gepubliceerd over de internationale verantwoordelijkheid van ons land waar het gaat om het taakstellend terugdringen van de ecologische voetafdruk van burgers in 2020 en de ambitie om de industrie biodiversiteitneutraal te laten zijn. Het advies benadrukt de creativiteit en het oplossend vermogen van het bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties. Door de inzet van onze expertise en ondernemingskracht voor internationale efficiencyverbetering en duurzame productieverhoging te intensiveren. Of door gericht te investeren in een groene industriepolitiek, waarmee strategische posities van ons land kunnen worden versterkt en waardoor gelijktijdig invulling wordt gegeven aan een beleid dat gericht is op het behoud en versterking van biodiversiteit. Het hanteren van een lagere discontovoet voor biodiversiteit, het ontwikkelen van bonus/ malus systemen voor duurzame producten, het doorvoeren van een ambitieuze fiscale agenda voor de vergroening en het instellen van duurzaamheidsnormen voor bijvoorbeeld de import van duurzaam hout, palmolie en soja zijn in dat opzicht nuttige instrumenten, die uiteindelijk zullen moeten leiden tot een bio-based economy.

De noodzaak om biodiversiteit te behouden en te koppelen aan duurzame en economische doelstellingen is evident. Dat zal dan ook bij het formuleren van nieuw kabinetsbeleid uitdrukkelijk aan de orde moeten zijn. De maatschappelijke en economische opgave vragen immers om ambitieus en stringent beleid. Alleen al daarom is het van cruciaal belang dat het nieuwe kabinet zich uitsprekt over de noodzaak van het behoud van biodiversiteit en de wijze waarop dat nationaal maar zeker ook mondiaal wordt georganiseerd. Dat zou dan ook een richtlijn voor de huidige onderhandelaren moeten zijn, daartoe ongetwijfeld geruggensteund door Onno Hoes en Hans Alders.

Drs. Robbert Coops, strategisch adviseur bij Schuttelaar & Partners (rcoops@schuttelaar.nl)

» Dit artikel is op internet te vinden via <http://www.financieel-management.nl/content/view/14350>